

เสริมมงคลแบบเสื่อ ๆ ต้อนรับปีขาล

นำเสนอเมื่อ : 5 ม.ค. 2553

ปีใหม่นี้ "วูไรตี้ท่องเที่ยว" ขอต้อนรับเข้าสู่ปีเสื่อ(ขาล)อย่างเป็นทางการ ในสัปดาห์แรกหลังจากวันพักผ่อนท่องเที่ยวอันแสนสุขได้มาพบไป หลายๆคนก็คงต้องกลับมาตั้งหน้าตั้งตาทำงาน โดยโชกฤษดีปีใหม่สากลนี้เป็นจุดเริ่มต้นสิ่งดี ๆ ต่างๆแก่ชีวิต

และเพื่อให้เข้ากับบรรยากาศของปีเสื่อที่ได้ก้าวเข้ามาในชีวิตของพวกเรา ขอแนะนำหลากหลายสถานที่มงคลแบบเสื่อ ๆ ไว้ให้เผื่อใครสนใจอยากไปทำบุญ กราบไหวขอพรกัน

สถานที่แรกที่แนะนำให้ไปเบิกรักกราบปีขาลกันคือ ที่ "วัดพระธาตุช่อแฮ" ที่ จ.แพร่ วัดที่เป็นที่ตั้งของพระธาตุประจำปีเกิดของคนเกิดปีขาล ตามคติความเชื่อของชาวล้านนา วัดพระธาตุช่อแฮ ตั้งอยู่ที่ ถ.ช่อแฮ ต.ช่อแฮ อ.เมือง จังหวัดแพร่ จัดเป็นพระอารามหลวงชั้นตรี เป็นโบราณสถานสิ่งศักดิ์สิทธิ์คู่เมืองแพร่

พระธาตุช่อแฮ

เป็นที่บรรจุพระบรมสารีริกธาตุพระศอกซ้ายและพระเกศธาตุของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ารอบองค์พระธาตุประดับบุษราคัมด้วยผ้าแพรอย่างดี ลักษณะองค์พระธาตุ เป็นเจดีย์ทรงแปดเหลี่ยม ยอดมุมไม้สิบสองศิลปะแบบเชียงแสนสูง 33 เมตร ฐานสี่เหลี่ยม กว้างด้านละ 11 เมตร สร้างด้วยอิฐใบกปูน หุ้มด้วยแผ่นทองเหลืองลงรักปิดทอง

เชื่อกันว่าหากนำผ้าแพรสามสีไปถวาย จะทำให้ชีวิตมีความสุข มีความเจริญรุ่งเรืองในชีวิต หน้าที่การงาน มีพลังคุ้มครองป้องกันศัตรูได้ นอกจากองค์พระธาตุช่อแฮแล้วภายในวัดยังมี หลวงพ่อช่อแฮเป็นพระประธานประดิษฐานในพระอุโบสถ ศิลปะล้านนาเชียงแสน สุขโขทัย อายุหลายร้อยปี พระเจ้านันทโชติและแม่ไม่เสียดาย ตลอดจนธรรมมาสนโบราณ กรู้อัฐิธาตุศรีวิชัย นักบุญแห่งล้านนา ที่ได้มาเป็นประธานบูรณะปฏิสังขรณ์พระธาตุช่อแฮเมื่อปี พ.ศ. 2467

สถานที่ต่อไปตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครเป็นที่รู้จักกันดีที่ "ศาลเจ้าพ่อเสื่อ" บริเวณ ถ.ตะนาว ตัดกับ ถ.อุณากรรณ เขตพระนคร จัดเป็นอีกหนึ่งแห่งที่ปีเสื่อนี้ไม่ควรพลาดแก่การสักการะ ศาลเจ้าพ่อเสื่อ หรือที่คนจีนเรียกว่า "ตัวเลาเอี้ย" เป็นศาลเจ้าเก่าแก่สร้างขึ้นตั้งแต่ พ.ศ. 2377 ในสมัยรัชกาลที่ 3 โดยชาวจีนแต้จิ๋ว เดิมตั้งอยู่ ถ. บำรุงเมือง เมื่อมีการขยายถนนในสมัยรัชกาลที่ 5 จึงย้ายมาสร้างใหม่ ที่บริเวณทางสามแพร่ง ถ. ตะนาว เขตพระนคร

เทพเจ้าประจำศาลคือ "เสียนเทียนซ่งตี้" หรือที่คนไทยเรียกว่า "เจ้าพ่อเสื่อ" นั่นเอง เป็นที่เลื่องชื่อเรื่องความศักดิ์สิทธิ์ มักมีผู้นิยมมาแก้ดวง ขอบุตร และเรื่องการเงิน ตลอดจนการเสี่ยงเซียมซี ศาลเจ้าแห่งนี้ ยังมีความงามตามสถาปัตยกรรม และการตกแต่งภายในอีกด้วย โดยเฉพาะโบราณวัตถุที่ประดิษฐานภายในศาลเจ้านั้น มีความเก่าแก่มากมาย สำหรับสิ่งโปรดปรานของเจ้าพ่อเสื่อที่มักมีผู้นามถวาย ได้แก่ ไชสด ขาวสาร และ หมูสามชั้นมาถวาย เป็นต้น

อีกหนึ่งศาลคือ "ศาลเจ้าพ่อเสื่อย่านรามอินทรา" ตั้งอยู่ที่ บริเวณสี่แยกถนนรามอินทราซอย 5 ตัดกับพหลโยธิน 48 มักมีผู้นิยมมากราบไหว้เพื่อขอเรื่องโชคลาภ การเกษมสุขสบายเนื้อหนังเนื้อวัวสดๆ มาวางไว้ที่หน้าศาล รวมทั้งภาพยนตร์ และหุ่นรูปเสื่อมาวางไว้ หรือเครื่องเซ่นไหว้ต่างๆ หลายรูปแบบตามที่บนบานศาลกล่าว

มีศาลเจ้าพ่อเสื่อแล้วก็ต้องมี "ศาลเจ้าแม่เสื่อ" ตั้งอยู่ที่ปากซอยรามอินทรา 67/1 เขตคันนายาว เป็นศาลเล็ก ๆ ที่ตั้งอยู่ริมถนน ห่างจากป้ายรถเมล์ตลาดรามอินทรา กม. 7 (หมู่บ้านรามอินทราโนวคอน) เพียงเล็กน้อย ภายในศาลแห่งนี้ รูปปั้นเสื่อไม่ใหญ่มากนัก นั่งขัดสมาธิ นุ่งผ้าสไบเฉียง บงบอกวาลิงศักดิ์สิทธิ์ที่เป็นเพศหญิง ประวัติความเป็นมาของศาลเจ้าแม่เสื่อ

ประวัติก็มีแตกต่างกันไป อาทิ ที่ว่าแถวนั้นในสมัยก่อนยังเป็นป่าทุ่ง เคยมีเสือปลาท้ายอยู่ชุกชุม แล้วพอเมืองและชุมชนขยายตัวมีการทำถนนตัดผ่าน มีคนไปจับลูกเสือปลาท้ายไปเลี้ยง สร้างความตื่นตระหนกให้แม่เสื่อยิ่งนัก ออกเดินมาตามหาลูกด้วยความห่วงใย สุดท้ายถูกรถชนตายริมถนนหลวงนั่นเอง ชาวบ้านเลยตั้งศาลให้ตั้งแต่นั้นมา

อีกตำนานหนึ่งก็ระบุว่าที่เรียกว่า "ศาลเจ้าแม่เสื่อ" หมายถึงเป็นคู่รักของ "เจ้าพ่อเสื่อ" ย่านรามอินทรา ก่อนหน้านั้นทั้งคู่พลัดพรากจากกัน ชาวบ้านจึงตั้งศาลไว้เป็นอนุสรณ์ให้เคียงคู่กัน ที่ศาลเจ้าแม่เสื่อมักมีผู้นิยมมาขอพรเรื่องแคล้วคลาดจากอุบัติเหตุ ขอโชคลาภ ใครสมหวังโชคดีก็มักจะนำเครื่องเซ่นไหว้ ที่นิยมคือ รูปปั้นลูกเสื่อ ลูกมาลัย มาถวายเป็นบริวารเจ้าแม่เสื่อ

ย้ายปากไปที่ย่าน "จอมทอง" เขตชานเมืองของกรุงเทพฯทางฝั่งธนบุรี ก่อนอื่นจะพาไปดูความเกี่ยวข้องกับคลองสายสำคัญคือ "คลองสนามชัย" หรือ "คลองदान" ที่เรียกได้ว่าเป็นคลองสายประวัติศาสตร์ คลองสายนี้ขุดขึ้นในรัชสมัยสมเด็จพระสรรเพชญ์ที่ 8 แห่งกรุงศรีอยุธยาหรือ ที่ชาวบ้านเรียกกันว่า "พระเจ้าเสือ" จุดเริ่มต้นของคลองอยู่ต่อจากคลองदान บริเวณแยกคลองบางขุนเทียน ในเขตจอมทอง แล้วไปออกแม่น้ำท่าจีนที่ อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสาคร บางก็เรียกคลองสายนี้ในแถบจังหวัดสมุทรสาครว่าคลองมหาชัย

แล้วไล่เรียงกันไปหยุดที่ "วัดไทร" ผู้ที่มาเยือนไม่ควรพลาดชม "ตำหนักทองวัดไทร" หรือ "ตำหนักพระเจ้าเสือ" สถาปัตยกรรมไม้มวยยุรยาที่หลงเหลืออยู่เพียงไม่กี่หลัง โดยเชื่อว่าเป็นตำหนักของพระเจ้าเสือแห่งกรุงศรีอยุธยาที่ทรงโปรดเกล้าฯให้สร้างไว้เมื่อพระองค์เสด็จประพาสทางทะเล โดยใช้เส้นทางคลองदानเป็นทางพระราชดำเนิน

ตัวตำหนักเป็นอาคารไม้ทรงไทยขนาดสามห้อง ภายในอาคารมีการตกแต่งด้วยลวดลายเขียนสีทั้งฝาและโครงหลังคา หลังบ้านประตูภายในห้องบรรทมเขียนเป็นรูปทวารบาล ส่วนฝาภายนอกก็มีการลงรักเขียนลายรดน้ำไว้อย่างงดงาม และใกล้กันนั้นก็มีศาลพระเจ้าเสือ ซึ่งมีพระรูปหล่อของพระเจ้าเสือ และรูปหล่อของพันทายนรสิงห์ไว้ภายในศาลนี้ด้วย

อีกหนึ่งที่ "หลวงพ่เสือ วัดบางแวก" วัดบางแวก ตั้งอยู่ที่ เลขที่ 923 ซ.จรัญ สนิทวงศ์ 13 ถ.จรัญสนิทวงศ์ แขวงคูหาสวรรค์ เขตภาษีเจริญ กรุงเทพฯ ตามประวัติวัดแห่งนี้ ได้สร้างขึ้นเมื่อสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย แต่เดิมชื่อว่า วัดบางแวก เหตุที่ชื่อนี้เพราะชาวสมัยก่อนนิยมการสัญจรทางน้ำจะเขาคลองบางแวกได้ ก็ต้องแหวกผัดบชวาเพราะมีมากจนปิดทางสัญจรไปมา

เป็นวัดที่เก่าแก่แห่งหนึ่งของย่าน ในคราวหนึ่งเสด็จในกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ หรือ "เสด็จเตี้ย" ได้ชลมารคมาทางคลองบางแวกพามาถึงวัดเรือพระที่นั่งก็เกิดอุปสรรค ไม่สามารถไปต่อได้จึงขึ้นมาชมบริเวณรอบๆ วัดบางแวก เขาไปกราบพระในพระวิหาร เห็นพระพุทธรูปองค์หนึ่ง(หลวงพ่เสือ วัดบางแวก) ดำไม่สุกใส เหมือนองค์อื่นๆ

ต่อมาจึงได้สั่งให้ทำพิธีเททองทับหลวงพ่เสือ วัดบางแวกก็ไม่สุกดังตั้งใจ จึงสั่งให้เททองทับหลวงพ่เสือ อีกสองครั้ง ก็ไม่สุกอีก ทรงขนานนามพระพุทธรูปองค์นี้ว่า "พระพุทธรูปหลวงพ่เสือ" พระวิหารหลวงพ่เสือ

ปัจจุบันหลวงพ่เสือประดิษฐานอยู่ใน ศาลาการเปรียญ เป็นสถาปัตยกรรมแบบทรงไทย หน้าบันเป็นลายแกะสลักทั้งดานหน้าและดานหลัง ไม่สีกทองดานบนมีรูปภาพจิตรกรรมฝาผนังทศชาติ เป็นฝีมือช่างสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย ภายในมีบุษบกยาว 12 เมตร ซึ่งกรมศิลปากรได้อนุรักษ์ไว้เป็นสมบัติของชาติ อีกทั้งยังมีพระพุทธรูปศิลาแลง ซึ่งเป็นพระประธานในอุโบสถเก่ามาก่อน และมีพระพุทธรูปสมัยอยุธยาพร้อมด้วยพระพุทธรูปปางนาคปรกสมัยลพบุรี ประดิษฐานไว้ให้สักการะอีกด้วย

ลงไปไปที่ จ.กระบี่ กันบ้างที่ "วัดถ้ำเสือ"(เขาแก้ว) อยู่ห่างจากตัวเมืองกระบี่ประมาณ 9 กิโลเมตร ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ บ้านถ้ำเสือ ตำบลกระบี่น้อย อ.เมือง จ.กระบี่ ชื่อวัดนี้มีชื่อสันนิษฐานว่าเนื่องจากในอดีตเคยมีเสืออาศัยอยู่ และภายในถ้ำยังปรากฏหินธรรมชาติ เป็นรูปแบบของงูเห่าเสือ ภายในวัดร่มดริมด้วยแมกไม้และถ้ำเล็ก ถ้ำน้อยอยู่มากมาย ตลอดจนถึงศักดิ์สิทธิ์อาทิ พระตำหนักเจ้าแมกวนิม พระพุทธรูปหยกขาว ศิลปะพม่าอายุนับร้อยปี รวมไปถึงฝูงลิงป่ามากมายภายในเขตวัด

แต่ถ้ายกทำบุญกับสัตว์แบบเสือ ฤ ก็ต้องแวะไป "วัดป่าหลวงตาบัว ญาณสัมปันโน"อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี พระอาจารย์ภูสิต (จันทร์)เจ้าอาวาส ได้ใช้พื้นที่ 30 ไร่ ในอาณาเขตของวัดป่าหลวงตาบัว ญาณสัมปันโน เพื่อจะปล่อยให้เสือที่อาศัยในวัดแห่งนี้ ได้อย่างอิสระไร้กรงขัง จากเดิมที่เริ่มต้นด้วยการรับเลี้ยงลูกเสือที่มีชาวบ้านนำมาให้ เสือในวัดเป็นเสือโคร่งอินโดจีน

นำมาซึ่งจุกหักเหกลายเป็นเขตอภัยทานสัตว์ใหญ่ชนิดนี้ ด้วยวัตถุประสงค์ส่งเสริมและดำเนินการอนุรักษ์และขยายพันธุ์เสืออย่างเหมาะสม เพื่อดำเนินการคืนเสือสู่ป่าธรรมชาติหรือสถานที่ที่อนุรักษ์แหล่งต่าง ๆ รวมทั้งการศึกษาวิจัยและเผยแพร่ความรู้ในเรื่องเสือและการอนุรักษ์เสือ เป็นศูนย์ช่วยเหลือ บำบัดและฟื้นฟูเสือที่บาดเจ็บหรือกำพร้า ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกแห่งการอนุรักษ์ป่า สัตว์ป่าและน้ำ

เลือกเสริมสิริมงคลปีเสือกับสถานที่แบบเสือก็แล้วเข้าที่ไม่น้อย

ที่มา :: ASTV ผู้จัดการออนไลน์